

них у світовому філософському процесі та вітчизняній філософській думці, що відбиває всю багатогранність та багатоаспектність розвитку вітчизняної історії.

Філософія завжди прагнула не стільки до конструювання догматичних пізнавальних схем світового розвитку, які передбачають до того ж радикальні зміни соціальних форм людського існування, скільки до пояснення, розкриття суті змін, що відбуваються з метою набуття людиною духовної стійкості в мінливому, все більш невизначеному світі.

Потреба у філософському просвітництві, в філософствуванні як способі світосприйняття та осягненні світу сьогодні, можливо, велика як ніколи раніше, незалежно від того, усвідомлюється чи це суспільством, індивідом чи ні. Соціальний аспект потреби у філософії визначається тим, що від духовності людини залежить подолання сучасної кризи цінностей, розробка і впровадження стратегій, спрямованих на збереження людини і суспільства в умовах всепоглинаючої масовізації.

Все вищесказане, зрозуміло, не тільки не виключає, а й підкреслює необхідність оволодіння студентом змістовним мінімумом стандарту з філософії як навчальної дисципліни. Але це оволодіння - не мета, але засіб: воно не повинно бути механістично-формальним; в ідеалі воно має сприяти особистісному розвитку студента, його формуванню як фахівця. Особистісний розвиток студента має бути орієнтований також на активізацію мислення як найважливішого способу становлення і збереження індивідуальності.

В умовах прогресуючої цивілізації, глобалізації та постійно зростаючій соціальної невизначеності в суспільстві саме розвиток індивідуального початку студента дозволяє йому зробити усвідомлений вибір в житті та нести відповідальність за нього.

Кудрявцев Богдан Володимирович,
студент групи М-ЮЗ-622

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник: доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін,
кандидат філологічних наук **Кізіль М. А.***

КАТЕГОРІАЛЬНІ ОЗНАКИ АНГЛОМОВНОЇ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛЕКСИКИ У СУЧАСНІЙ ОСВІТІ

Стрімкий розвиток юридичної сфери у США та інших англomовних країнах у XX та XXI ст. сприяв появі великої кількості нових понять та реалій, що, в свою чергу, зумовило виникнення незчисленної кількості термінів на їх позначення. На очах сучасного покоління відбувається перенос «епіцен-

тру» життя суспільства з реального світу в реальність умовну, віртуальну. Це, на думку лінгвістів, сприяє процесам глобалізації та всесвітньої інтеграції, що, в свою чергу, призводить до зміцнення позиції англійської мови як мови інтернаціональної комунікації [3, с. 18].

Англомовні юридичні терміни починають активно вивчатися вітчизняними та зарубіжними мовознавцями. Головна складність дослідження юридичної термінологіки англійської мови та будь-якої іншої мови полягає в тому, що вона знаходиться в процесі безперервного розвитку, динамічних змін, постійній появі нових терміноодиниць. Особливістю юридичних термінів є також те, що вони, на відміну від інших наукових і технічних термінів, у результаті глибокого проникнення у всі сфери життя суспільства, поступово втрачають вузькоспеціальний характер функціонування та стають здобутком загальнолітературної мови [1, с. 20].

Визначення категоріальних ознак термінів будь-якої сфери здійснюється у межах термінознавства – науки, що вивчає терміносистеми, принципи їхньої організації, механізми творення термінів, вимоги до них, а також розв’язує прикладні завдання впорядкування й вивчення кодифікації терміносистем і їхніх відповідників у різних мовах [3, с. 66]. Досліджуючи юридичні терміни з точки зору її типології, походження, утворення, форми, значення, термінознавство приділяє увагу також вивченню особливостей функціонування термінів у різних видах комунікації.

Класичними категоріальними ознаками будь-якого терміну як особливої одиниці зі спеціальним, термінологічним значенням, яке кодифікує те чи інше поняття науки чи техніки, є: системність, дефінітивність, точність, вмотивованість, незалежність від контексту [2, с. 28-32]. Незважаючи на той факт, що більшість із визначених ознак відрізняють терміни від не термінів, загальнонавчаних та інших слів, з чим і погоджуються більшість лінгвістів, деякі з цих ознак вважаються ними дещо “максималістськими”, такими, що не враховують реальний стан речей із функціонуванням термінів.

Ознака системності юридичного терміну підкреслює його класифікаційну сутність, приналежність до юридичної терміносистеми. Системність є не тільки основною диференційною ознакою будь-яких термінологічних одиниць, але й загалом вимогою їх термінологічної кодифікації.

Однією з важливих ознак терміну є його змістова точність, під якою зазвичай розуміється чіткість, обмеженість значення цієї одиниці, що одночасно вказує на його приналежність до певної терміносистеми та визначає його термінологічний статус [2, с. 5]. Змістова точність є власне корелятом однозначності терміну. Якщо він використовується для позначення наукових або технічних понять в інших галузях знань, це не впливає на його однозначність у конкретній, визначеній галузі знань. Ознака незалежності значення терміну від контексту, постульована лінгвістами в минулому столітті, дещо суперечить сучасним поглядам науковців про функціональну та комунікативну природу терміну, згідно з яким не тільки терміносистема, як певна абстрактна

сутність, до якої належить термін, а саме контекст його використання та функціональне призначення визначає його реальне значення.

1. Зацний Ю.А. Сучасний англомовний світ і збагачення словникового складу / Ю.А. Зацний, 2006. – Львів: ПАІС. – 228 с.
2. Крыжановская А.В. Актуальные проблемы упорядочения научной терминологии / А.В. Крыжановская, Л.А. Симоненко. – К. : Наукова думка, 1987. – 160 с.
3. Лейчик В.М. Терминоведение: предмет, методы, структура / В.М. Лейчик. – [4-е изд.]. – М. : Либроком, 2009. — 256 с.
4. Словничок юридичних термінів: Навч. посіб. / Уклад. В. П. Марчук. — К.: МАУП, 2003. — 128 с.

Смірнова Ірина Миколаївна
студентка групи С-ЮЗ-615 ЦПС

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
*Науковий керівник: начальник
відділу організації наукової роботи,
доктор філософських наук
Марченко О.В.*

НОВІТНІ ПІДХОДИ ДО ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

У ХХІ ст. постало питання, що знання оновлюються швидше, ніж змінюються покоління. В умовах сучасної інформаційної атаки обсяг лише наукової інформації у світі подвоюється кожні 10 років. Динамічний розвиток науково-технічного прогресу, суспільних відносин та інформаційних технологій за останні півсторіччя ознаменувався тим, що інформація перетворилася в найвпливовіший чинник економічного зростання та політичної незалежності держави, підвищення рівня її інформаційної безпеки [1]

Усе це, беззаперечно, вимагає перегляду традиційних підходів щодо створення, систематизації, передачі й використання інформаційних ресурсів, особливо в галузі освіти й науки. Найважливіша умова подальшого інноваційного розвитку країни – створення найсучаснішого інформаційного освітнього середовища, зорієнтованого на а) гармонізацію національних і міжнародних стандартів вищої, в тому числі і юридичної освіти; б) якість та інновацій; в) конкурентоспроможність, національне й міжнародне визнання; г) запровадження розгалуженої системи формальної й неформальної освіти, розвиток дистанційного електронного навчання; г) участь національних і міжнародних корпоративних освітніх проектах і програмах; е) інтеграцію до європейського простору вищої юридичної освіти; є) стабільні партнерські відносини з роботодавцями; ж) вплив на політику вищої юридичної освіти в Єв-